

Vườn ươm trí tuệ ngày càng tỏa hương khoe sắc

Tháng 12 năm nay, ĐHQGHN sẽ kỷ niệm 24 năm thành lập (10/12/1993 - 10/12/2017). Là cơ sở đào tạo hàng đầu ở Việt Nam hiện nay, đây đã là nơi làm việc và trưởng thành của bao thế hệ cán bộ, những người ngày ngày tận tâm vì nền giáo dục nước nhà.

Trong dịp này, những thế hệ thầy cô đã gắn bó lâu năm với ĐHQGHN không khỏi bồi hồi, xúc động. Hòa chung với không khí ấy, chúng tôi đã có cuộc nói chuyện với PGS. TS. Phạm Ngọc Hàm - Phó Giáo sư ngành Hán ngữ đầu tiên của Việt Nam, một trong những người thầy rất được yêu mến bởi các sinh viên trong trường, ngoài trường và cả các học viên quốc tế học tiếng Việt tại Trường ĐH Ngoại ngữ (ULIS), ĐHQGHN.

■ LÊ THÚY (thực hiện)

Thầy có thể giới thiệu một chút về bản thân và cơ duyên đến với ĐHQGHN được không ạ?

Tôi sinh năm 1959 tại vùng đất hiếu học Vụ Bản, Nam Định, quê hương của những danh nhân nổi tiếng như Trạng nguyên Lương Thế Vinh, nhà thơ trữ tình Nguyễn Bính với “hồn quê lai láng”... Năm 1976, tôi bắt đầu tiếp xúc với tiếng Trung Quốc tại khoa Tiếng Trung, Trường Đại học Sư phạm Ngoại ngữ Hà Nội (Nay là Trường ĐHN-ĐHQGHN). Trong bối cảnh “Tiếng sủng đã vang trên bầu trời biên giới”, hai năm cuối hệ đại học, chúng tôi được chuyển sang học Hán Nôm, nhằm đáp ứng yêu cầu xã hội trong giai đoạn cách mạng mới. Vốn là người yêu văn học, tôi lại được đắm mình vào “biển văn chương” cổ đại Trung Quốc và Việt Nam. Dù chỉ là những nét chấm phá, nhưng những bài giảng về “Tứ thư Ngũ kinh”, Đường thi, Thơ văn Lý Trần,... đã khiến

tôi càng say sưa tìm hiểu về tư tưởng truyền thống, về đất nước con người và thưởng thức món ăn tinh thần ngàn đời với dư vị khôn cùng của nó. Tốt nghiệp đại học năm 1981, tôi trở về quê hương Nam Định giảng dạy Bộ môn Hán Nôm tại Trường Cao đẳng Nam Định.

Sau 12 năm công tác, vì muốn trở lại với tiếng Trung Quốc – thứ ngôn ngữ mà bản thân tôi đã được học tập trong ba năm đầu hệ đại học (theo sự phân công của Nhà trường), năm 1993, tôi đã quyết tâm trở về trường cũ – nơi đã chấp cánh ước mơ và chuẩn bị hành trang vào đời để có cơ hội phấn đấu trở thành cán bộ giảng dạy tại Khoa NN&VH Trung Quốc. Đây cũng là năm ĐHQGHN chính thức thành lập và tôi làm việc tại ĐHQGHN từ đấy.

Những năm tháng mới trở về trường, chập chững với bài giảng thực hành tiếng Trung Quốc là cả một chuỗi ngày phấn đấu gian khổ

để hoàn thiện mình cả về tri thức và kỹ năng. Vừa giảng dạy, vừa học tập, nghiên cứu, vừa bươn trải với cuộc sống nơi đô thành, tôi đã phấn đấu không mệt mỏi và nhận học vị Thạc sĩ (2000), học vị Tiến sĩ (2005) tại Trường Đại học Khoa học Xã hội & Nhân văn, được phong chức danh Phó Giáo sư (2009). Đó không chỉ là niềm vui của cá nhân tôi mà còn là niềm vinh dự của Khoa và Nhà trường. Những môn học mà tôi đã từng được giảng dạy ở Khoa là Văn học Trung Quốc, Tiếng Hán cổ đại và hiện nay lại trở về với Thực hành tiếng.

Thầy có thể chia sẻ kỷ niệm đặc biệt khiến thầy nhớ mãi trong thời gian học tập, làm việc tại ĐHQGHN không ạ?

Gắn bó với ĐH Ngoại ngữ từ khi còn là sinh viên và làm việc tại ĐHQGHN trong suốt thời gian dài, tôi có rất nhiều kỷ niệm đặc biệt với các thầy cô, bè bạn. Từ giảng đường đến ký túc sinh viên, từ mỗi giờ học đến những buổi sinh hoạt văn

hóa văn nghệ và lao động công ích đều để lại trong tôi dấu son tươi đỏ của cuộc đời sinh viên nghèo về vật chất nhưng dồi dào về tinh thần. Xin được nhắc lại mấy câu “Mỗi độ hè về, hối hả mùa thi, sao trời xa đầy sân cỏ. Rồi những ngày nắng đỏ dòng Tô, tôi vẫn gánh, em vẫn thỏ, gọi nước về thêm xanh trời Hà Nội. Cả những ngày nắng cháy Kim Bôi, con cua suối về bên lá rau rừng, hạt bo bo vẫn thách thức nhau lao động tăng năng suất...” mà tôi đã từng viết trong “Tản mạn ngày về” để thay cho lời kể về những kỷ niệm với mái trường tôi yêu.

Đã làm việc tại ĐHQGHN trong một thời gian dài, thầy có thể chia sẻ những ấn tượng, cảm nghĩ của mình về nơi thầy đã gắn bó?

Được trở về học tập, công tác tại ĐHQGHN là niềm vinh hạnh lớn đối với tôi cũng như các thế hệ giáo viên, sinh viên tâm huyết với tri thức khoa học của nhân loại. ĐHQGHN xứng đáng là một trường Đại học chất lượng cao đa ngành,

đa lĩnh vực, hội tụ đầy đủ các chuyên ngành đào tạo và các lĩnh vực nghiên cứu, trong đó Đại học Ngoại ngữ với tư cách là trường thành viên – cái nôi đào tạo nhân tài về lĩnh vực ngoại ngữ, có sứ mạng trao cho thế hệ trẻ công cụ giao tiếp quốc tế, chìa khóa vàng để đến với tri thức khoa học của nhân loại, giúp cho “dân tộc Việt Nam vẻ vang sánh vai với các cường quốc năm châu”.

Từ khi thành lập đến nay, ĐHQGHN không ngừng đổi mới trên mọi phương diện, nhằm cho ra đời những sản phẩm đào tạo chất lượng cao. Đặc biệt là Nhà trường luôn tạo điều kiện cho cán bộ giảng dạy được học tập, nghiên cứu, nâng cao trình độ, thể hiện ở lượng cán bộ được đào tạo bậc Tiến sĩ trong và ngoài nước ngày càng nhiều. Theo đó, những người đam mê với giảng dạy và nghiên cứu khoa học được vinh dự phong hàm Giáo sư, Phó giáo sư cũng không ngừng

tăng lên. Bản thân tôi cũng là một trong những người được trưởng thành trong môi trường học tập, giảng dạy và nghiên cứu ấy. Với đội ngũ cán bộ lãnh đạo sáng suốt, nhiệt tình, nhạy bén và năng động luôn đi sát quân chúng cùng những bước tiến của thời đại, đội ngũ cán bộ giảng dạy đã đang được nâng cao về năng lực, kinh nghiệm công tác và nhiệt huyết với nghề, ĐHQGHN từ khâu tuyển sinh, đào tạo đến chất lượng tốt nghiệp hàng năm của các chuyên ngành luôn đứng vững ở Top đầu trong cả nước và từng bước vươn lên tầm quốc tế. Quan hệ hợp tác quốc tế trên các lĩnh vực đào tạo ngày càng rộng mở và đi vào chiều sâu chính là nhân tố có tính quyết định đối với sự lớn mạnh của Nhà trường. Chúng tôi tin tưởng rằng, với nội lực và điều kiện khách quan thuận lợi như hiện nay, ĐHQGHN sẽ ngày càng vươn lên tầm cao mới.